

‘Je moet meer dan een student-docent-relatie hebben’

tekst Yuri van Vliet ■ beeld Mieke Barendse en Harry Broeders

Wat vertelt je tekening allemaal?

De deur heeft twee betekenissen. Een student die bij ons de deur uitgaat met een Elektrotechniek-diploma, gaat daarmee een prachtige carrière tegemoet. En mijn deur staat altijd open. Daar verwijst het drempelverbod ook naar; toegankelijkheid vind ik heel belangrijk. Verder ben ik een zonnig type, heb ik altijd energie en probeer de theorie op een leuke manier te brengen. Ik doe van alles binnen de school, inmiddels al 25 jaar, maar het liefste geef ik les. Vandaar de ‘blabla’.

En je legt de lat hoog.

Ja, voor mezelf, maar ook voor mijn studenten. Tegelijkertijd probeer ik hen ook middelen aan te bieden waarmee ze de sprong kunnen maken, vandaar de polsstok.

Wat voor middelen?

De practica zijn zo opgezet dat wanneer je er voldoende tijd in steekt, je het altijd redt. En ik help ook net zolang totdat je het redt. Desnoods programmeer ik regel voor regel het programma zelf voor je, als je uiteindelijk maar begrijpt wat we hebben gedaan.

En verder?

Ik praat regelmatig met studenten, ook buiten de lessen. Over school, maar ook over privé-zaken. Ik denk dat het belangrijk is om niet alleen een student-docent-relatie te hebben, maar ook gewoon als mens een relatie op te bouwen. Dat lukt natuurlijk

Harry Broeders

Academiedocent van het Jaar bij de Academie voor Technology, Innovation & Society Delft

Leeftijd 49

Docent Elektrotechniek (programmeren, microcontrollers, embedded systems)

Sinds 1987

In steekwoorden creatief, gedreven, toegankelijk, goed humeur, kundig, stelt hoge eisen

niet met iedere student, maar daar doe ik wel mijn best voor.

Waarom?

Omdat het de drempel weghaalt. Als de student met een probleem zit dan is het makkelijker voor hem of haar om bij mij aan te kloppen.

Leg je de lat soms ook te hoog?

Dat is soms wel een punt van kritiek. Dan zegt een student bijvoorbeeld: ‘U doet nou net alsof microcontroller programmeren het allerleukste vak op de hele wereld is.’ Voor zulke studenten die je niet kan meenemen in je enthousiasme, is dat wel eens moeilijk.

Maar aan de andere kant: door de hoge lat hebben de meeste ook echt het idee dat ze wat leren.

Wat zijn voor jou de onderwijspareltjes?

Als ik een college heb gegeven en dan op de trappen hoor: ‘Dit zijn nu de lessen waarvoor je naar school komt.’ Kijk, dat zijn prachtige complimenten, dat probeer je te bereiken. Dat een student denkt: ‘Ik ben vanochtend niet voor niets uit mijn bed gekomen.’

Hoe blijf jij gemotiveerd?

Computertechnieken veranderen snel en daardoor moet ik mijn vakken ook regelmatig vernieuwen. Dat bijleren vind ik juist ontzettend leuk. Lesgeven vind ik een soort performance, met inhoud, maar ook grappen en grollen. En dat mag ik gelukkig ieder jaar weer opnieuw doen. ■